

prima instanță: N. Costin

dosarul nr. 2ra-1425/13

instanța de apel: M. Ciugureanu, M.Moraru, Gr.Zubati

Î N C H E I E R E

16 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat, Iurie Bejenaru,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Compania „A.G.VitoriAsig” SA,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SAR „Donaris Group” SA către Compania „A.G.VitoriAsig” SRL, intervenient accesoriu Schimbător Vasile și SRL „Romstal Trade” privind încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către SAR „Donaris Group” SA, casată hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 17 noiembrie 2011, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 07 mai 2009 SAR „Donaris Group” SA a formulat o cerere de chemare în judecată către Compania „A.G.VitoriAsig” SRL, intervenient accesoriu Schimbător Vasile și SRL „Romstal Trade” privind încasarea sumei de 54687,22 lei cu titlul de despăgubiri și a taxei de stat în sumă de 1640,62 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 01.11.2007 în mun. Chișinău, str. Izmail s-a produs accidentul rutier între automobilul „Ford Fiesta” n/î. C RS 146 la volanul căruia se afla Tofan Vladislav, automobilul „Mitsubishi Lancer” n/î. CKL 535 conductor auto Rusanovschi Elena și autobusul „Ikarus 54326” cu n/î. C VS 640, conducător auto Schimbător Vasile.

Reclamantul a explicat că conform contractului de asigurare și polița nr. CSK 2007-01-0083/5 din 31.01.07, SRL „Romstal Trade” a asigurat la SAR „Donaris Group” SA autoturismul „Ford Fiesta” cu n/î. C RS 146.

În cererea de chemare în judecată reclamantul a invocat că vinovat de producerea accidentului în cauză, a fost recunoscut șoferul mijlocului de transport „Ikarus 54326” cu n/î. CVS 640, Schimbător Vasile, care ulterior a fost sancționat administrativ prin Decizia poliției rutiere.

Suplimentar reclamantul a invocat faptul că șoferul mijlocului de transport „Ikarus 54326” poseda certificatul de asigurare obligatorie de răspundere civilă,

eliberat de CA "VictoriAsig" SRL, seria AI nr. 1757675 și în baza poliței de asigurare CASCO a despăgubit partea păgubită în suma de 56127,56 lei.

Astfel, reclamantul a solicitat încasarea de la Compania „A.G.VitoriAsig” SRL în beneficiul SAR „Donaris Group” SA a sumei de despăgubire în valoare de 54687,22 lei precum și taxa de stat achitată în sumă de 1640,62 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 17 noiembrie 2011 acțiunea a fost respinsă ca fiind nefondată.

Ne fiind de acord cu hotărârea în cauză SAR „Donaris Group” SA a depus apel, solicită admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi prin care să fie admisă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2012 s-a admis apelul declarat de SAR „Donaris Group” SA.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 17 noiembrie 2011, și emisă o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea integral.

S-a încasat de la Compania „A.G.VitoriAsig” SRL în beneficiul SAR „Donaris Group” SA suma de despăgubire în valoare de 54687,22 lei precum și taxa de stat achitată în sumă de 1640,62 lei.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță nu a respectat normele materiale și procesuale, nu a verificat complet, sub toate aspectele în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, incorect ajungând la concluzia de respingere a acțiunii ca neîntemeiate.

Instanța de apel a menționat că, după cum rezultă din actele cauzei, apelantul în baza poliței de asigurare CASCO a despăgubit partea păgubită în sumă de 56127,56 lei, în baza actelor care confirmă mărimea daunei pricinuite în sensul dat, fapt confirmat și prin actul de expertiză judiciară anexat la dosar.

În acest sens instanța de apel a invocat prevederile art. 1329 alin. 1 Cod Civil și a Legii 414-XVI care prevede că asigurătorul care a plătit despăgubirea de asigurare preia, în limitele acestei sume, dreptul de creanță pe care asiguratul sau o altă persoană, care a încasat despăgubirea de asigurare îl deține în raport cu terțul responsabil de producerea pagubei, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Verificând respectarea de către asigurător a prevederilor legale invocate, instanța de apel a stabilit că asigurătorul care a acoperit prejudiciul conform contractului de asigurare benevolă, este în drept să se adreseze cu o acțiune de preluare a riscului asiguratului împotriva asigurătorului de răspundere civilă auto, privind încasarea sumei achitate, care nu va depăși limitele prevăzute de lege.

Potrivit concluziilor instanței de fond exprimate în hotărârea sa, instanța de apel a concluzionat că urmează a fi respinsă acțiunea reclamantului din considerentele că la achitarea sumei despăgubirilor, reclamantul a admis unele încălcări ale Legii contabilității, fapt care nu permite încasarea în ordine de regres despăgubirile solicitate de reclamant.

Instanța de apel a apreciat drept critic motivele pentru care instanța de fond a respins cerințele reclamantului, or intimatul și instanța de fond nu neagă faptul achitării de către reclamant a despăgubirilor de asigurare.

Totodată, instanța de apel nu consideră argumentele instanței de fond relevante pe cauza dată, deoarece intimatul nu a prezentat în fața instanței careva probe, care ar confirma faptul că cazul asigurat nu a avut loc, că achităriile cu titlu de despăgubiri de asigurare nu au fost efectuate, fapt care ar fi îndreptățit instanța să respingă acțiunea.

În cazul dat reclamantul a efectuat achităriile necesare și în baza legii este îndreptățit să solicite cu titlu de regres despăgubirea sa. La acest capitol instanța de apel menționează, că în cazul în care reclamantul ar fi admis careva încălcări ale Legii contabilității la operațiunile contabile, aceste încălcări urma a fi obiect de studiu ale organelor fiscale, care sunt abilitate cu drept de sancționare pentru astfel de încălcări, însă astfel de acte nu au fost prezentate în fața instanței, în legătură cu ce instanța de apel a ajuns la concluzia că motivele pentru care acțiunea a fost respinsă de instanța de fond sunt doar unele formale și nu pot servi drept motiv de neachitare a unor despăgubiri ale cazului asigurat survenit și dovedit prin acte incontestabile.

La 05 martie 2013 Compania „A.G.VitoriAsig” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanța de apel a emis o soluție cu încălcarea normelor de drept material și procesual, nu a elucidat toate circumstanțele cauzei.

Totodată, invocă că dispozițiile de plată, anexate în copie la materialele dosarului, nu corespund cu condițiile obligatorii prevăzute de lege și nu pot fi puse la baza unei hotărâri judecătorești.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Compania „A.G.VitoriAsig” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Compania „A.G.VitoriAsig” SA, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Compania „A.G.VitoriAsig” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Compania „A.G.VitoriAsig” SA, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru